

РЕШЕНИЕ

№ 3630

гр. София, 28.05.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **289** по описа за **2013** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от К. Ц. К., със седалище и адрес на управление: [населено място], чрез адв. М. Г., срещу Решение от 05.10.2011г. по НАХД № 2155/2011г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 23-ти състав, потвърждаващо наказателно постановление /НП/ № 10 от 18.01.2011г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии /С./, с което е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3 000 /три хиляди/ лева на основание чл. 126а, ал. 5, т. 1 във връзка с чл. 125в, т. 1 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/.

Касаторът оспорва в цялост решението като постановено в противоречие с материалния закон и съществени процесуални нарушения на чл. 52, ал. 1 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 7 от ЗАНН. Излага съображения за немотивираност, в т.ч. и при определяне размера на наказанието. Твърди се, че СРС не се произнесъл по доказателствата и по приложение на нормата на чл. 28 от ЗАНН. Претендира отмяна на постановеното решение, респ. и на атакуваното НП. В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – С., редовно уведомен, се представлява от юрк. П.. Моли жалбата

да бъде оставена без уважение, а решението да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. В приложените писмени бележки излага подробни съображения за липсата на съществени процесуални нарушения на основание чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, за спазване на материалния закон, както и за прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН за неналагане на административно наказание, когато деянието е осъществено за първи път.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XIV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в срок видно от Протоколно решение от 10.12.2012г. по НАХД 2155/2011г. по описа на СРС, НО, 23-ти състав, от активно легитимирано лице, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 10 от 18.01.2011г., не са изтекли сроковете по чл. 34 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: На 19.10.2010г. при извършена проверка служители на С. установяват, че [фирма], като предприятие, вписано в Публичния регистър на предприятията, уведомили Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/ за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения, не е предоставило списък на разпространяваните програми и документите, свързани с придобиване на правата за разпространението им в 6-месечния срок /24.08.2010г./. Съставен е акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 252/15.11.2010г. за извършено нарушение на 125в, т. 1 от ЗРТ. На основание чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са направени писмени възражения в тридневен срок от връчването му. Въз основа на акта е издадено атакуваното НП, с което е наложена имуществена санкция в размер от 3000 лева на основание чл. 126а, ал. 5, т. 1 от ЗРТ. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС като логични и непротиворечиви доказателства: свидетелските показания на А. В. В. – актосъставител, на длъжност „старши инспектор” в С.; писмо с изх. № 34-00-123/15.06.2010г. на С.; АУАН № 190/19.05.2010г. от предходна проверка на С.; писмо с изх. № 15/31.05.2010г. по повод АУАН № 190/19.05.2010г.; излъчвани ТВ програми в мрежата на [фирма] от 31.05.2010г.; други писмени доказателства, приложени по КНАХД № 289/2013г. на АССГ, X-ти състав, в съответствие с Разпореждането на съда от 26.04.2013г. за предоставяне от С. на цялата административна преписка.

Правилен е изводът на Районния съд, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и нарушения на материалноправните разпоредби на закона. Установяването на административното нарушение е извършено от компетентен административен орган на основание чл. 127, ал. 1 от ЗРТ във връзка със Заповед № 96/29.10.2010г. на Председателя на С., както и налагането на административно наказание - в съответствие с разпоредбата на 127, ал. 2 от ЗРТ във връзка с решение №

145/07.04.2010г. на С.. По безспорен начин са установени извършването на нарушението, в какво се изразява то, както и лицето, което следва да бъде административно наказано. Посочени са, както в в АУАН, така и в НП, елементите от обективната страна на деянието - видът на нарушението, датата и мястото на извършване, обстоятелствата, при които е извършено, и законните разпоредби, които са били нарушени виновно. Следва да се направи извод, че императивните разпоредби на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, регламентиращи формата и съдържанието на АУАН и НП, са изпълнени.

По възражението на касатора за нарушението на чл. 52, ал. 1 от ЗАНН съдът намира, че едномесечният срок за произнасяне по административната преписка от АНО е инструктивен. Същият започва да тече от получаване на преписката, а не от съставянето на АУАН – 15.11.2010г. Липсва информация за датата на получаване на преписката, но въпреки това евентуално непроизнасяне в едномесечния срок би довело единствено за ангажиране на дисциплинарна отговорност на АНО.

Законодателят е въвел нова разпоредба на чл. 125к от ЗРТ / ДВ, бр. 12 от 2010г./, с която регламентира воденето на публичен регистър от С. в пет раздела, като последният включва предприятията, които разпространяват български и чуждестранни програми. В ал. 6 на чл. 125к от ЗРТ е посочена подробно съдържащата се информация: 1. данни за юридическите и физическите лица, упражняващи контрол върху управлението на предприятието; 2. данни за органите на управление на предприятието, включително персонален състав; 3. телефон, адрес, електронен адрес, адрес за кореспонденция и лице за контакти; 4. списък на разпространяваните програми, съответно в цифров и аналогов пакет, ако предприятието поддържа два отделни пакета; 5. срокът, до който предприятието има отстъпени права за разпространение на съответната програма; 6. териториален обхват, за който предприятието има отстъпени права за разпространение на съответната програма. По първите два пункта С. събира служебно информация въз основа на наличните данни в търговския регистър и публичните регистри, водени от Комисията за регулиране на съобщенията по Закона за електронните съобщения /от които е публичният регистър, създаден на основание чл. 33, ал. 1, т. 1 от ЗЕС, на предприятията, уведомили КРС за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения. Съгласно изр. 2-ро на чл. 125л, ал. 4 от ЗРТ данните по чл. 125к, ал. 6, т. 3, 4, 5 и 6 се предоставят от предприятията заедно с информацията по чл. 125в. Последната включва актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани със придобиване на правата за разпространение на програмите и придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. Доколкото [фирма] е заявило намерението си да предоставя услугата „разпространение на радио- и телевизионни програми” чрез електронни съобщителни мрежи, като е вписано в публичния регистър на КРС, то същото, като предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, се задължава да предоставя на Съвета за електронни медии в срок информацията по чл. 125в, т. 1 от ЗРТ. Съгласно цитираната разпоредба, изменена с ДВ - бр.12 от 12.02.2010г., се вменява задължение за предоставяне на актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани със придобиване на правата за разпространение на програмите, на всеки шест месеца, считано от 24.02.2009г. Съдът констатира, че подобна информация не е постъпила в С. от страна на дружеството. Приложени по делото са

единствено съставен на същото основание АУАН № 190/19.05.2010г. за същото нарушение, в отговор на което с писмо вх. № 34-00-123/02.06.2010г. е представен списък на излъчвани ТВ програми в мрежата на [фирма] от 31.05.2010г. Дружеството е уведомено с писмо № 34-00-123/15.06.2010г., че на основание чл. 28, б. „а” от ЗАНН случаят се счита за маловажен, но при последващо нарушение на чл. 125в, т. 1 от ЗРТ ще бъде ангажирана административнонаказателна отговорност.

Безпротиворечиво се констатира неизпълнение на вмененото задължение за предоставяне на информация в срок в периода до 24.08.2010г., поради което приложение следва да намери разпоредбата на чл. 126а, ал. 5, т. 1 от ЗРТ. Санкционната норма предвижда налагането на имуществена санкция за непредоставяне на информация в определения срок при нарушение на чл. 125в от ЗРТ в размер от 3000 до 7000 лева. Предвид това, наложеното от административнонаказващия орган наказание „имуществена санкция” в размер на 3 000 /три хиляди/ лева съответства на предвидения в закона минимум и е явно справедливо.

По въпроса за маловажността на нарушение на основание чл. 28 от ЗАНН – съдът счита, че дружеството не е положило достатъчно усилия да изпълни законовото си задължение, както и че със съставянето на АУАН № 190/19.05.2010г. за същото нарушение и неналагането на административно наказание не се е превъзпитало. Целта на законодателя, съгласно чл. 12 от ЗАНН, е да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред. Разпоредбата на чл. 28, б. „а” от ЗАНН предвижда наказващият орган да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Видно от писмо № 34-00-123/15.06.2010г., С. е осъществил правомощието си да не наложи административно наказание, но това не означава, че за извършеното деяние отпада административнонаказателната отговорност. Следва да се има предвид, че нормата регламентира само право, но не и задължение на С., да се произнесе по въпроса за маловажността на нарушението.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, XIV-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 05.10.2011г. по НАХД № 2155/2011г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....

ЧЛЕНОВЕ: 1. ....

2.....